

af Indenrigsministeriet derhen, at man har faaet Fordelingsmaaden forandret, og for det andet, fordi der staar i Bemærkningerne til Finansloven, at for saa vidt denne Fordelingsmaade fremtidig viser sig heldig, vil Ministeren konferere med de forskellige Bestyrelser, og det derefter stilles i Udsigt, at hvis det bliver nødvendigt, vil Bevillingen blive forhøjet ad Aare. Dermed har jeg fundet mig tilfredsstillet i Aar, idet jeg finder Begrundelsen fuldt korrekt.

Naar den højtærede Minister sagde, at de Foredrag, der have været afholdte hidtil udenfor København, altsaa i Provinserne, ikke have været af den Art, som man oprindeligt havde tænkt sig, da man begyndte at give denne Bevilling, skal jeg dertil sige, at jeg ved ikke, hvilke Motiverne have været til at begynde med, men jeg ved, at det er rigtigt, som den højtærede Minister siger, at de kunne ikke have været af faglig Art, og det er ganske naturligt, naar man ved, at ved disse Foredrag paa Landet eller i Provinsbyerne er hvert enkelt Fag saa forholdsvis svagt repræsenteret, at det vilde være til liden Glæde for de samlede Foreninger, om det kun var de enkelte Fag, der havde Udbytte af disse Foredrag. Derfor maa Foredragene absolut blive enten af teknisk eller af almindelig Art, saaledes at de forskellige Medlemmer hver for sig kunne have Udbytte og Fornøjelse af at komme til dem. Og at disse Foredrag have Betydning, vil jeg paa det bestemteste hævde, og det er ogsaa gjort gældende indenfor Industrien hele Landet over. Derimod vil jeg præcisere, at de Tilskud, de forskellige Foreninger hidtil have faaet, ikke have været saa store, at der har været Grund til Misundelse. De have været meget smaa. Kun en ubetydelig Del af, hvad det har kostet at afholde Foredragene, har været afholdt af de ministerielle Tilskud. Men nu da Fordelingsmaaden er bleven en anden, idet de under Ministeriets Tilsyn fordeles af Fællesrepræsentationen, tør jeg forvente, at Tilskuddet vil blive mere rimeligt og korrekt fordelt, og jeg tør ogsaa forvente, at den højtærede Minister, naar han faar en Forhandling med Industriens Repræsentanter, da vil finde en Forhøjelse af disse Tilskud betimelig, saafremt han i Overensstemmelse med Bestyrelsen for Fællesrepræsentationen finder, at der er Grund dertil.

Martin Olsen: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det Ændringsforslag, som

under Nr. 28 er stillet af et Mindretal angaaende Barberernes Fagskole. Jeg ved ikke, paa hvilken Maade denne Bevilling er kommen ind paa Finansloven, og jeg har heller ikke noget særligt Kendskab til denne Fagskole, men naar jeg vil fraraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, er det af mere almene Grunde. Vi vide jo, at Haandværket efterhaanden udvikler sig til at blive en Storindustri, og derved vanskeliggøres Læringsuddannelsen i ganske overordentlig høj Grad. Den Maade, hvorpaa unge Mennesker nu oplæres til et Haandværk eller et Fag, kan jo ikke mere være den samme som tidligere, og Oplæringen vanskeliggøres efterhaanden mere og mere, fordi Konkurrencen tvinger Haandværksmestrene til mere at betragte deres Lærlinge som et Objekt, de skulle have Fortjeneste paa, end som unge Mennesker, de skulle oplære. Det er sagt uden nogen som helst Bebrejdelse overfor Haandværksmestrene, det ligger ganske i Sagens Natur, at det maa udvikle sig paa den Maade. Det viser sig ogsaa, at det mange Steder og i mange Fag er vanskeligt for Haandværksmestre at faa det tilstrækkelige Antal Lærlinge. De beklage sig over dette Forhold, men det ligger vistnok i, at de ikke ere i Stand til eller ikke ville betale den Løn, som en Lærling maa have for dog at begaa sig nogenlunde i den Tid, han er i Lære. Deraf kommer det, at Tilgangen til Læringspladserne er ringe, og at det er ret vanskeligt at faa dem besatte med tilstrækkeligt egnede Børn. Dette Forhold har en almen Side, som man skal tage i Betragtning, og som for mig taler imod at vedtage det foreliggende Ændringsforslag, ikke fordi Barbererne ere underkastede Storindustriens Vilkaar, men af almene, principielle Grunde, fordi jeg ikke mener, man bør røre ved det Forhold foreløbig. Jeg tror, at i Stedet for at indskrænke dette Forhold skal man snarere se efterhaanden at komme til at udvide det, netop til Gavn for den opvoksende Slægt. Naar det er saa, at de unge Mennesker nu vanskeliggøres — ikke alle Steder, men i Regelen — kunne faa en god Læringsuddannelse, og de nødvendig ville gaa i Lære, fordi Forholdene ere saa daarlige, tror jeg, at man skal holde en Vej aaben for at komme ud ad den, thi i Hovedsagen eller for en stor Del vil Fremtidens Læringsuddannelse vistnok komme til at foregaa i Fagskoler i Stedet for paa Værksteder. Storindustrien har i Regelen ikke Brug for Lærlinge, den tager dem ikke, og saa fremkommer der det Produkt, som